

عنوان مقاله:

جایگاه شریعت در فلسفه سیاسی ابن سینا

محل انتشار:

فصلنامه حکمت اسلامی، دوره 5، شماره 16 (سال: 1397)

تعداد صفحات اصل مقاله: 20

نویسندگان:

فردین جمشیدی مهر - دانشجوی دکترای حکمت متعالیه دانشگاه فردوسی مشهد

جهانگیر مسعودی - دانشیار و عضو هیئت علمی دانشگاه فردوسی مشهد

علیرضا کهنسال - دانشیار و عضو هیئت علمی دانشگاه فردوسی مشهد

خلاصه مقاله:

اگرچه ابن سینا در حوزه هستی‌شناسی، اسیر اعتقادات رایج دینی نمی‌شود و تفسیر خاص خویش را از نظام هستی ارائه می‌دهد، تا آنجا که مورد تکفیر اهل شریعت قرار می‌گیرد، اما در حوزه فلسفه-سیاسی بسیار متأثر از مبانی شرعی است؛ به نحوی که در «نظریه حکومت» خویش، بین مبانی شرعی و مبانی هستی‌شناختی خود ارتباط ایجاد می‌کند. از نگاه او حاکم حقیقی، نبی است و بعد از او خلیفه ای که با نص نبی یا اجماع تابعان مشخص می‌شود، حق حکومت دارد. او با نگاهی فقیهانه، قیام‌کنندگان علیه حاکم صالح و حتی ساکنان و بی‌تفاوتان به آنان را به مرگ محکوم می‌کند و مبارزه با آنان را از اعمال مقرب به درگاه حق تعالی برمی‌شمارد. از نگاه ابن سینا، کسی که عقل اصیل دارد و نیز آگاه‌ترین مردم به شریعت است، شایستگی لازم را برای حکومت داراست.

کلمات کلیدی:

شریعت، حاکم، عقل نظری، عقل عملی، نبی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1981437>

